

Aquesta mirada aparentment lleugera d'Orensz a un poble en l'arrencada del segle XX posa en relleu de manera implícita allò que no té lloc en el que és explícit: una mirada estreta genera una vida petita i el que compta, a l'hora de la veritat, és passar-s'ho bé.

Montferrer, Òscar. Joia de viure. A. El Punt Avui, 20 de desembre de 2013

L'autor a la biblioteca

- * AUDÍ I FERRER, Pere ; ORENSANZ, Toni. *Joaquim Llorens Abelló*. Barcelona : Fundació Roca i Galès ; Valls : Cossetània, 2008 **CL 92 Llorens AUD**
- * LÓPEZ MONNÉ, Rafael ; ORENSANZ, Toni. *A peu pel Priorat del vi i l'oli : 12 passejades i excursions*. [Tarragona] : Arola, 2012 **VADEVINS LOP**
- * ORENSANZ, Toni.
L'Estiu de l'amor. Badalona : Ara Llibres, 2013 **N(ORE)EST**
El Falsari. Valls : Cossetània, 2010 **CL N ORE**
L'Òmnibus de la mort : parada Falset. Badalona : Ara Llibres, 2008
CL Guerra Civil ORE
Passió, sang i oblit : crònica d'un crim i de l'última execució pública a Falset. Reus : Carrutxa, 2003 **CL 39 ORE**

Què se n'ha dit a la xarxa

<http://estiudelamor.wordpress.com/>

<http://surtdecasa.cat/ebre/lilibres/les-quatre-essencies-de-lestiu-de-lamor-de-toni-orensanz>

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/687263-historia-dun- geni-i-dun-lloc.html>

I molt més ...

Club de

L'Estiu de l'amor de Toni Orensz

Trobada amb l'autor el
dimarts 8 d'abril a
2/4 de 7 de la tarda

amb la col·laboració de

 Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

 BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Toni Orensanz

Toni Orensanz (Falset, 1970) és un escriptor, dramaturg i periodista independent català. Ha col·laborat a La Vanguardia, La Veu de l'Ebre, Cadena SER, TV3, Avui, El Mundo, Descobrir Catalunya i GEO, Diari del Priorat, del Circ de Tarragona i de la Revista NW.

Ha estat guionista d'El Terrat.

El programa *Cops de geni* que codirigia per a la Xarxa de Televisions Locals i produït per Canal Reus TV va ser guardonat amb el premi Miramar de televisió de la Diputació de Barcelona el 2008.

El 2008 va publicar *L'òmnibus de la mort. Parada Falset*, treball d'investigació, sense afany revisionista, sobre l'actuació de l'anomenada Brigada de la muer-te de la FAI, que fou responsable de l'afusellament de 247 persones a setze mu-nicipis de les comarques del Priorat, la Terra Alta, la Ribera d'Ebre, el Baix Camp i a diversos municipis d'Aragó entre juliol i setembre de 1936.

El 2010 va publicar *El Falsari*, tot un seguit d'històries a mig camí entre la realitat i la ficció.

L'Estiu de l'amor

La visita real de Pablo Picasso i Fernan-de Olivier a Horta de Sant Joan el 1909 és l'excusa històrico-literària que ser-veix el Toni Orensanz per posar dem-peus una novel·la festiva i llegidora que ha de rebre de manera ina-pel·lable el qualificatiu de passapàgi-nes: la destresa amb què l'autor presenta personatges i situacions, l'humor constant amb què amara el text, l'eficàcia a l'hora de combinar fets reals i fets ideats... Tot ajuda a fer d'aquesta L'estiu de l'amor una comèdia amb rerefons altament recomanable.

La novel·la emprà un recurs argumental que s'ha fet servir a bastament en

l'àmbit de la ficció: un ecosistema humà amb unes característiques ben definides veu del tot alterades les seves constants vitals amb l'arribada d'un element estrany. Així, la placidesa amb què es produeixen de manera habitual i coneguda les petiteses quotidianes a Horta de Sant Joan pateix un estrip de dimensions notòries quan Picasso i la seva model baixen del cotxe que els du al poble.

La crònica arriba a mans dels lectors a través de les anotacions que pren el metge del poble amb voluntat d'acta científica tot i que el ressò d'aquest qualificatiu cal tamisar-lo: l'humorisme permanent del text permet entreveure de manera constant que el doctor arriba fins on arriba i que la seva capacitat de ser objectiu està fortament erosionada per tot allò en què es veu immers.

És del tot intel·ligent la tria d'Orensanz a l'hora de atribuir capacitat d'impacte als seus personatges: Picasso, que ja apuntava maneres de prima donna de la pintura, passa de manera immediata a un segon pla tan bon punt se'l reclou en les golfes en què es dedica a pintar amb passió. La seva companya, però, cau de ple en la categoria de les figures d'una altre paner.

La commoció que provoca aquesta parisença de pell immaculada afecta de manera directa tota la població, que reacciona de manera heterogènia. Cada personatge assoleix una certa identitat pròpia gràcies als tons costumistes que hi aplica l'autor a l'hora de dibuixar-los: els representants de la Guàrdia Civil són, exactament, el que s'espera que siguin en una comèdia benintencionada que no és aliena a les espurnes de tendresa de la mateixa manera que figures com ara la de l'alcalde, la del rector, la del ximple del poble i la d'un anarquista nouvingut compleixen amb les expectatives prèvies que rauen en l'ideari comú. I, malgrat aquest recurs a la caricaturització previsible, L'estiu de l'amor funciona amb placidesa i celebra allò de joiós que hi ha en l'acte de viure.

El domini del tempo narratiu, l'encavalcament de situacions i personatges i l'embolca que fa fort que mana en tota la novel·la segueixen un patró identificable que parla bé de la capacitat expressiva de l'autor a l'hora de conjuminar un fons i una forma. Tot casa, en aquesta novel·la, que distreu enormement i es llegeix d'una volada però que, també, té la capacitat de deixar una certa empremta.